

DROGA DOJŚCIA DO EUROKODÓW

Opracowanie Eurokodów zainicjowała Komisja Wspólnot Europejskich w 1975 r. podejmując działania zmierzające do usunięcia barier technicznych w handlu i zharmonizowania specyfikacji technicznych. Do osiągnięcia tego celu w budownictwie konieczne było opracowanie zbioru wspólnych reguł do projektowania budynków i budowli, tzw. Eurokodów, gdyż nie można było ujednoczyć norm wyrobów bez ujednoczenia norm projektowania obiektów, do realizacji których mają być użyte wyroby objęte tymi normami. Pierwsze wersje Eurokodów przeznaczono do doświadczalnego stosowania (ENV) na równi z normami krajowymi, a następnie po zebraniu doświadczeń i wprowadzeniu uwag, stały się one zalecanymi regułami europejskimi.

W 1989 r. na podstawie decyzji Komisji Wspólnot Europejskich i państw członkowskich UE i EFTA prace przeniesiono do CEN - Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego, gdzie za wszystkie części Eurokodów jest odpowiedzialny Komitet Techniczny CEN/TC 250 „Eurokody Konstrukcyjne”. Sekretariat Komitetu CEN/TC 250 prowadzony jest przez BSI (British Standard Institute).

Pierwsze projekty norm europejskich projektowania konstrukcji, Eurokodów, wykorzystujących dorobek międzynarodowych organizacji naukowych, powstały w latach 1984/85.

Istotny postęp w integracji normalizacyjnej nastąpił po roku 1989, to jest po ukazaniu się Dyrektywy 89/106/EEC Rady Wspólnot Europejskich w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich, dotyczących wyrobów budowlanych. Integracja polegała na tym, że „wyroby budowlane mogły być wprowadzone na rynek tylko wówczas, gdy mają takie cechy, że obiekty, w których mają być zastosowane, mogły - o ile są prawidłowo zaprojektowane i wykonane - spełniać wymagania podstawowe” podane w załączniku do tej Dyrektywy.

Przyjęcie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PKN) do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) w roku 1991 jako członka afilianta (pełnoprawne członkostwo - rok 2004) umożliwiło zastępowanie dotychczasowych PN projektowania konstrukcji przez wersje krajowe Eurokodów. Wprowadzono, jak w prenormach Eurokodów, zmianę oznaczeń (za ISO 3898:1987) oraz zastąpiono kg/cm^2 przez MPa.

Na tym etapie wiodącą rolę w Polsce przejął **Instytut Techniki Budowlanej** przez:

- informowanie środowiska inżynierskiego na konferencjach naukowych, np. KILiW PAN w Krynicy (1990), Warsztatach Pracy Projektanta Konstrukcji (1991),
- organizowanie szeregu konferencji informacyjno-dyskusyjnych,
- opracowanie projektów polskich prenorm Eurokodów - tłumaczenie na język polski tekstu prenorm oraz opracowanie projektów załączników krajowych,
- objęcie funkcji przewodniczących większości nowo powoływanych Komitetów Technicznych PKN, związanych z Eurokodami,
- opracowanie norm „pomostowych” uwzględniających maksymalnie dużo postanowień ENV przy zachowaniu układu i formy dotychczasowych norm PN-B oraz wydanie

do nich komentarzy naukowych, składających się z monograficznych opracowań problemów będących przedmiotem ustaleń normowych.